خبر

محمد بنا ناظر لیگ برتر کشتی فرنگی

به دنبال یک استعداد

مرحله نیمه‌نهایی لیگ کشتی فرنگی در حالی روز گذشته برگزار شد که محمد بنا به عنوان سرمربی تیم ملی هم در سالن مسابقات حضور داشت. فولادین ذوب آمل، اندیشه نگار پارس لرستان، سیناصنعت ایذه و دانشگاه آزاد اسلامی، ۴ تیم حاضر در مرحله نیمه‌نهایی بودند که در نهایت هم تیم‌های فولادین ذوب آمل و سینا صنعت ایذه به فینال رسیدند. از نکات جالب توجه حضور محمد بنا در سالن مسابقات این بود که به عنوان عضو کمیته فنی به همراه بهروز حضرتی‌پور در سالن حضور داشت. محمد بنا از همین مسابقات هم به بهانه شناخت و انتخاب برخی از کشتی‌گیران استفاده کرد که انتخاب امیر عبدی، کشتی‌گیر نوجوان قمی از همین مسابقات رقم خورد و در نهایت هم آمد و به تیم ملی امید رسید. در مسابقات روز گذشته و همچنین رقابت‌هایی که قبل از این در مرحله گروهی برگزار شده بود، بنا به دنبال دیدن یک استعداد بود که شاید نتواند در چرخه قرار بگیرد و بخواهد او را در چرخه قرار بدهد. به همین دلیل هم تمام مسابقات را از نزدیک تماشا می‌کند.

معرفی نماینده ورزشکاران، مربیان و داوران برای مجمع بوکس

قصه پر غصه انتخابات

جلسه کمیسیون داوران، ورزشکاران و مربیان فدراسیون بوکس در فدراسیون بوکس برگزار شد. در حالی که تیم ملی بوکس باید خودش را برای حضور در بازی‌های آسیایی چین آماده کند اما همه چیز تحت تأثیر انتخابات ریاست فدراسیون بوکس قرار گرفته است. رقابت رئیس فدراسیون بوکس با یکی از قهرمانان بنام این رشته باعث شده تا این دوره از انتخابات به یک قصه پر غصه تبدیل شود. به هر شکل روز گذشته چند جلسه در فدراسیون برگزار شد و بعد افراد حاضر در انتخابات از سوی کمیسیون‌ها معرفی شدند. در این انتخاب و در بخش مربیان علیرضا استکی، سرمربی تیم ملی بوکس بزرگسالان و رضا مهدی‌پور، سرمربی تیم‌های پایه بوکس با کسب آرای لازم در جایگاه‌های اول و دوم قرار گرفتند و به مجمع فدراسیون بوکس راه یافتند. در بخش داوران، فرزاد صادق‌پور، رئیس کمیته داوران فدراسیون بوکس به عنوان نماینده داوران به مجمع رسید و در نهایت هم در کمیسیون ورزشکاران فدراسیون بوکس نیز، شاهین موسوی، دانیال شه‌بخش و اشکان رضایی انتخاب شدند تا در مجمع انتخاباتی فدراسیون بوکس که روز ۱۸ دی ماه برگزار می‌شود، حضور داشته باشند. روح‌الله حسینی و حسین ثوری، دو کاندیدای احراز پست ریاست فدراسیون بوکس هستند.

تیم پاراتیروکمان در راه قهرمانی جهان

بدون نعمتی و با زندی در راه امارات

تیم ملی پاراتیروکمان ایران راهی مسابقات قهرمانی جهان در امارات می‌شود. محمدرضا زندی، علی سینا منشازاده، رمضان بیابانی، منیره سادات حسینی، غلامرضا رحیمی، فرزانه عسگری، مریم یاوریور و هادی نوری، نفرات دعوت شده به اردوی تیم ملی در رشته‌های کامپوند، ریکرو مردان و W1 هستند. جبرئیل عبادی، مربی تیم ملی پاراتیروکمان با اشاره به تصمیم اعزام این تیم به مسابقات قهرمانی جهان گفت: «دومین اردوی آمادگی تیم ملی پاراتیروکمان برای شرکت در قهرمانی جهان از شنبه ۱۹ آذر با حضور ۸ ورزشکار در سایت تیروکمان آغاز می‌شود و تا دوم دی ماه ادامه دارد. این اردو با هدف آماده‌سازی تیم برای شرکت در مسابقات قهرمانی جهان که اواخر بهمن در امارات برگزار می‌شود، پیش‌بینی شده است.» عبادی پیرامون این پرسش که آیا زمان کافی برای آماده‌سازی کماندار جهت شرکت در قهرمانی جهان امارات دارند یا خیر؟ ادامه داد: «چون کمانداران در لیگ تیر می‌زنند از آمادگی نسبی خوبی برخوردارند و رکوردهای ثبت شده راضی‌کننده است و مشکلی برای آماده‌سازی آنها جهت شرکت در مسابقات قهرمانی جهان نداریم. تلاش بر این است که تا زمان اعزام به امارات، کمانداران به اوج آمادگی برسند.» مربی تیم ملی پاراتیروکمان با اشاره به جایگاه تیم ملی گفت: «در مسابقات قهرمانی جهان هلند تیم کامپوند توانست در جایگاه قهرمانی قرار بگیرد. در این دوره از مسابقات نیز سعی داریم از جایگاه قهرمانی خود دفاع کنیم و بهترین عملکرد را داشته باشیم.»

انتصاب دبیر فدراسیون بین‌المللی ورزش‌های زورخانه‌ای

خداحافظی باشجاعی

رئیس فدراسیون بین‌المللی ورزش‌های زورخانه‌ای و کشتی پهلوانی در حکمی امیر محسنی را به‌عنوان سرپرست دبیرکلی فدراسیون منصوب کرد. از جمله سوابق امیر محسنی می‌توان به ریاست سازمان ورزش شهرداری تهران، شهردار منطقه ۱۷ تهران، عضو هیأت رئیسه فدراسیون‌های کشتی جمهوری اسلامی ایران، جانبازان و معلولان، هاکی و فدراسیون بولینگ و بیلیارد و رئیس هیأت پینگ‌پنگ استان تهران اشاره کرد. این در حالی است که پیش از این محمد علی شجاعی، دبیر فدراسیون جهانی ورزش‌های زورخانه‌ای و پهلوانی بود اما بنا به دلایلی نامشخص او با این مجموعه خداحافظی کرد. هنوز مشخص نیست که مقصد بعدی شجاعی کجاست؟ آیا قرار است در عرصه ورزش ادامه فعالیت بدهد و یا اینکه او هم مسئولیت سیاسی برعهده می‌گیرد، اینها موضوعات مهمی است که در روزهای آینده مشخص می‌شود.

دعوت دوباره لهستانی‌ها از ایران

والیبالیست‌ها در جام واگنر

مسابقات والیبال هوبرت جرزی واگنر (Hubert Jerzy Wagner) لهستان از سال ۲۰۰۳ هر ساله از سوی بنیاد واگنر در این کشور و با حضور چهار تیم مطرح و صاحبنام والیبال جهان برگزار می‌شود. رقابت‌هایی که تیم ایران نیز چند باری در آن حضور داشت اما طی سال‌های گذشته دیگر دعوتی از سوی لهستانی‌ها دریافت نمی‌کرد. با این حال گویا رویه لهستانی‌ها تغییر کرده و در دوره پیش رو علاقه‌مند به حضور تیم ایران در این رقابت‌های چهارجانبه شده‌اند.

فدراسیون والیبال لهستان و بنیاد واگنر با ارسال نامه‌ای به محمدرضا داورزنی، رئیس فدراسیون والیبال، از تیم ملی ایران برای شرکت در نوزدهمین دوره این رقابت‌ها که از ۲۰ تا ۲۲ مردادماه سال ۱۴۰۱ در شهر کراکوف برگزار می‌شود، دعوت کرد. بر همین اساس با موافقت بهروز عطایی سرمربی تیم ملی والیبال، فدراسیون والیبال ایران آمادگی خود را برای حضور در این رقابت‌ها اعلام کرده است.

کراکوف دومین شهر بزرگ بعد از ورشو و یکی از بزرگترین و قدیمی‌ترین شهرهای لهستان است که در جنوب این کشور قرار دارد و تا سال ۱۶۰۹ پایتخت لهستان بود.

بر اساس برنامه اعلام شده ورود تیم‌ها چهارشنبه ۱۹ مردادماه و خروج، یکشنبه ۲۳ مردادماه ۱۴۰۱ خواهد بود.

والیبال باشگاه‌های جهان

ترنتینو دومین حریف فولاد سیرجان

تیم فولاد سیرجان در دومین بازی خود در رقابت‌های باشگاه‌های جهان، بامداد فردا به مصاف ترنتینو ایتالیا می‌رود.

تیم فولاد سیرجان ایرانیان به‌عنوان نماینده ایران و آسیا در این مسابقات شرکت کرده و در گروه دوم با تیم‌هایی از برزیل و ایتالیا به رقابت می‌پردازد.

این تیم پس از حواشی زیادی که در مورد انتخاب بازیکن داشت، بالاخره با ترکیب علیرضا بهبودی، امیرحسین درخشان، رسول شهسواری، مصطفی حیدری، آرمین تشکری، رضا عابدینی، مهدی جلوه، سهند الله‌وردیان، مجتبی قلی‌زاد، امیرحسین اسفندیار، احسان دانش‌دوست، محمد صادقی، الکساندر بلاگوویچ و امیر خواجه‌خلیلی راهی مسابقات شد.

سعید رضایی، سرمربی این تیم پیش از اعزام به برزیل اعلام کرده بود که سیرجان قصد و توان شرکت در این مسابقات را ندارد اما با اجبار فدراسیون شرکت می‌کند.

برنامه رقابت‌های فردا:

فولاد سیرجان ایرانیان (ایران) - ترنتینو (ایتالیا)، ساعت ۳ بامداد

لوبه (ایتالیا) - فون ویک تاباته (برزیل)، ساعت ۲۳ و ۳۰ دقیقه

رو در روی قهرمانان بزرگ برای ۶ رأی انتخابات کمیته ملی المپیک

بازیگردان ناشی

ایران ورزشی - کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک باز هم زمینه‌ساز حاشیه‌های زیادی شده و سر و صدایی راه انداخته که از سطح اتفاق‌های این کمیسیون بالاتر است. نه اینکه کمیسیون ورزشکاران مهم نباشد. اتفاقاً این کمیسیون از نظر کمیته بین‌المللی المپیک مهم‌ترین کمیسیون ورزشی است و به همین خاطر اعضایش عضو رسمی IOC به حساب می‌آیند. در ایران هم ۶ عضو این کمیسیون عضو مجمع کمیته می‌شوند و حق رای دارند و به نظر می‌رسد علت اصلی دعواها را باید همین جا پیدا کرد، نه اینکه رئیس کمیسیون چه کسی است و کدام ورزشکار عضو هیأت اجرایی شده است.

دوره قبل که انتخابات کمیسیون برگزار شد، تعدادی از بزرگترهای ورزش که دنبال شرایط ویژه‌ای در مجمع انتخاباتی کمیته بودند و می‌خواستند برنده انتخابات باشند، به این رقابت ورود کردند و زمینه‌ساز دعواهایی شدند که تا پایان در این کمیسیون جاری بود.

این ماجرا بعد از گذشت چهار سال حالا به شکلی دیگر و پررنگ‌تر دیده می‌شود. برخی مدیران که به انتخابات پیش روی کمیته ملی المپیک نظر دارند، با استفاده از ورزشکاران شرایطی را رقم زده‌اند که قهرمانان بزرگ ورزش ایران رو در روی هم قرار گرفته‌اند، بدون اینکه بدانند بازیچه شده‌اند.

کار اصلی کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک، فراهم آوردن شرایطی برای بهبود وضعیت ورزشکاران ملی است اما گویا نه ورزشکارانی که عضو شده‌اند و نه بزرگترهایی که به این موضوعات ورود کرده‌اند، به این بخش از وظایف کمیسیون کوچکترین توجهی ندارند و همه نگاه‌ها به انتخابات معطوف شده است.

در این دوره هم دعواها از روز انتخابات شروع شد؛ جایی که کشتی‌گیران با اینکه در فهرست بودند، به اهالی این رشته توصیه کردند که جز سه کاندیدای کشتی به هیچ ورزشکار دیگری رأی ندهند. همین موضوع واکنش ورزشکاران رشته‌های دیگر را در پی داشت تا جایی که نمایندگان دو و میدانی، شمشیربازی و ... ، به ورزشکاران توصیه می‌کردند که نام کشتی‌گیران را ننویسند تا به شکلی به این رفتار کشتی‌گیران پاسخی داده باشند.

حالا اینکه آیا این رفتار کشتی‌گیران به توصیه رئیس این فدراسیون بوده یا خیر؟ مشخص نیست اما از چند روز بعد از انتخابات، رفتارهایی از سوی فدراسیون کشتی سر زده که عجیب است؛ مثل همین میزبانی از مصاحبه مطبوعاتی قهرمانان معترض که دیروز در فدراسیون کشتی انجام شد.

بعد از اینکه صالحی امیری به وعده‌اش به علیرضا دبیر برای گنجاندن نام حمید سوریان در فهرست ورزشکاران منتصب عضو کمیسیون عمل نکرد، فدراسیون کشتی اعلام کرد ورزشکارانی که رأی آورده‌اند، یعنی حسن یزدانی و محمدرضا گرایی در نشست‌های کمیسیون حاضر نمی‌شوند. در نشست اول رأی‌گیری انجام شد و در غیاب کشتی‌گیران سجاد گنج‌زاده با رأی قابل توجهی به‌عنوان رئیس انتخاب شد و احسان حدادی که مدعی حضور در هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک بود، تنها ۵ رأی آورد که این ۵ رأی نشان می‌دهد او اگر برای عضویت در هیأت اجرایی هم کاندیدا می‌شد، رأی نمی‌آورد. برای نایب رئیسی هم شهربانو منصوریان که هنوز نمی‌دانست آیا می‌تواند در صورت کاندیداتوری به خودش رای بدهد، یا خیر؛ با نجمه خدمتی رقابت کرد اما تنها ۴ رأی را به خود اختصاص داد آن هم در شرایطی که نجمه ۱۲ رأی آورد.

فارغ از اینکه این نتایج خوب است یا بد، نتیجه رأی‌گیری داخلی کمیسیون است و اعتراض به آن و تحریم جلسه دوم که قرار بود عضو هیأت اجرایی و شش نماینده حاضر در مجمع انتخاباتی کمیته در آن انتخاب شوند، همان قدر عجیب است که دیروز معترضان در فدراسیون کشتی نشست خبری ترتیب دادند.

قطعاً هر کدام از قهرمانان هر زمانی که بخواهند، می‌توانند حرف بزنند اما اینکه فدراسیون کشتی به ریاست علیرضا دبیر، میزبان این نشست خبری می‌شود، آنقدر عجیب و غیرقابل درک است که هیچ توجیهی را نمی‌توان برایش آورد یا پذیرفت. جز اینکه برخی می خواهند در مسیر انتخابات کمیته ملی المپیک نقش آفرینی کنند.

در اینکه رویه صالحی امیری در خلف وعده به دبیر اشتباه بوده، شکی نیست اما اینکه ورزشکاران برای رو در روی هم قرار گرفتن هم تحریک شوند، اتفاق بدی است و نشان دهنده بازیگردانی است که فقط دو سه ماه پیش رو را می‌بینند؛ فارغ از اینکه امثال بهداد سلیمی، حمید سوریان، هادی ساعی، حسن یزدانی، محمدرضا گرایی، زهرا نعمتی، سجاد گنج‌زاده، حمید عباسعلی و بقیه اعضای کمیسیون، عصاره این ورزش‌اند و نباید اینطور و در مقابل رسانه‌ها رو در روی هم قرار گیرند.

روالی که در کمیسیون ورزشکاران طی شده، به لحاظ قانونی ایرادی ندارد و اگر نتایج به دست آمده، باب میل نیست، باید راه دیگری برای تأثیرگذاری پیدا شود، نه رویه‌ای که فعلاً از سوی هر دو طرف پیش گرفته شده است.

گفته می‌شود رأی ترکیب شش نفره‌ای که الان برای عضویت در مجمع کمیته ملی المپیک شکل گرفته، با صالحی امیری است؛ خب اگر این حرف درست است؛ چرا افرادی که به نشانه اعتراض در نشست دوم حاضر نشدند، تلاش نکردند به جای تحریم، در جلسه حاضر شوند و در این ترکیب شش نفره قرار بگیرند. آیا اگر ورزشکارانی مثل حسن یزدانی و گرایی در این رأی‌گیری بودند، به واسطه تمام افتخارات و بزرگی‌های‌شان در این ترکیب قرار نمی‌گرفتند؟

به نظر می‌رسد این قبیل اقدامات بیشتر شلوغ‌کاری است چرا که حرف‌هایی که از نشست خبری دیروز هم بیرون آمد؛ حرف تازه‌ای نبود و این نشست خبری خروجی خاصی نداشت؛ جز اینکه به جای ۹ نفری که غایب بودند و گفته شد، معترض هستند، تنها ۵ نفر حاضر شدند و حسن یزدانی هم خیلی زود جلسه را ترک کرد. ضمن اینکه ماجرای اعتراض حسن یزدانی و گرایی، با اعتراض حدادی و ساعی بسیار متفاوت است.

حدادی و ساعی دنبال عضویت در هیأت اجرایی بودند و حالا که بهداد سلیمی در این ترکیب قرار گرفته، نسبت به موضوع معترض‌اند؛ در حالی که خودشان هم می‌دانند در صورت کاندیداتوری برای این پست رأی نداشتند.

پس موضوع کمیسیون ورزشکاران و اتفاق‌هایی که افتاده، آنقدر پیچیده و عجیب و غریب نبوده و قابل حل است؛ به شرط اینکه بزرگترها، بزرگتری کنند؛ نه اینکه از این قهرمانان به‌عنوان ابزاری برای انتخابات پیش روی کمیته ملی المپیک استفاده کنند.

ساعی: معرفی چهار نفر خلاف است

قولی که به سوریان دادند، اشتباه بود

پرافتخارترین المپین تاریخ ورزش ایران در نشست خبری به وعده انتخاب سوریان با نظر صالحی امیری هم واکنش نشان داد. هادی ساعی، پرافتخارترین المپین تاریخ ورزش ایران در نشست خبری در خصوص اتفاقات پیش آمده در کمیسیون ورزشکاران گفت: «آیین‌نامه کمیسیون ورزشکاران می‌گوید چهار نفری که رئیس کمیته می‌تواند به کمیسیون معرفی کند باید با مشورت رئیس کمیسیون باشد. مشکل این است که چهار نفر نباید قبل از انتخاب رئیس معرفی می‌شدند. رئیس و نایب رئیس و نماینده هیأت اجرایی باید از بین ۱۵ نفر منتخب معرفی می‌شدند. صالحی امیری باید صبر می‌کرد تا رئیس کمیسیون انتخاب و بعد از مشورت با او نفرات جدید را معرفی می‌کرد. جالب است چهار نفر قبل از انتخاب رئیس انتخاب شدند و حتی به رئیس رای دادند. این چهار نفر در کمیسیون رأی دارند ولی چون منتصب هستند و منتخب نیستند نمی‌توانند جزو افراد منتخب برای رأی دادن در انتخابات کمیته باشند.» ساعی در پاسخ به این سؤال که آیا اصل اختلاف بر سر جلسه است یا موضوع برای حضور حمید سوریان است، ادامه داد: «اگر اختلافی هست به خاطر اجرا نشدن آیین‌نامه و اساسنامه است. دوستان چون اطلاعاتشان ضعیف است باید بگویم حتی قولی هم که به سوریان دادند اشتباه بود چون اگر هم می‌آمد نمی‌توانست در مجمع انتخابات کمیته رأی بدهد. اگر قولش هم اجرا می‌شد آیین‌نامه اجازه نمی‌داد.»

منصوریان: نخستین دغدغه‌ام بیمه قالیبافی است

روی نبود کشتی‌گیران معترض بودم

عضو کمیسیون ورزشکاران اعتقاد دارد که اعتراضش در نشست اول این کمیسیون به غیبت کشتی‌گیران بود. شهربانو منصوریان در نشست خبری در خصوص اتفاقات پیش آمده در کمیسیون ورزشکاران گفت: «در جلسه اول کمیسیون اعتراض ما روی نبودن کشتی‌گیران بود. قرار بود حکم بدهند نه اینکه رئیس و نایب رئیس معرفی شوند.» منصوریان ادامه داد: «در جلسه بعدی هماهنگی شد که روز یکشنبه یا دوشنبه که من گفتم دوشنبه، بلیت گرفتم ولی در گروه اعلام شد روز یکشنبه. فکر نمی‌کردم در بین ورزشکاران این اتفاق بیفتد. مشخص بود که از قبل برنامه‌ریزی شده بود که آن ۱۱ نفر به خودشان رأی بدهند.» منصوریان همچنین درباره اینکه مهم‌ترین دغدغه باید رفع مشکلات ورزشکاران باشد، گفت: «من اگر آمدم به خاطر این نبود که جزو ۶ نفر باشم چون شرایط سخت زنان را می‌دانم و حتی خیلی‌ها پول رفتن به مسابقات را ندارند. نخستین دغدغه من این است چرا بیمه من قالیبافی است؟ برای استخدام من همیشه به جاهای مختلف پاس داده شدم. به کمیسیون آمدم تا این اتفاقات برای زنان نیفتد اما دیدم حرفم در کمیسیون خریدار ندارد. اگر روز اول جلسه را به تعویق می‌انداختند هیچ وقت این حاشیه‌ها رخ نمی‌داد. ما خودمان به خودمان احترام نگذاشتیم.»

گرایی: سوریان اسطوره کشتی است

یزدانی: به یک بزرگتر نیاز داریم!

عضو کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک می‌گوید امیدوارم یک بزرگتر پیدا شود تا به موضوعات دامن زده نشود و به ورزش کمک شود.

حسن یزدانی در خصوص حواشی پیش آمده در کمیسیون ورزشکاران گفت: «دغدغه‌ها بین ورزشکاران انفرادی مشخص است و امیدوارم یک بزرگتر پیدا شود تا به موضوعات دامن زده نشود و به ورزش کمک شود.»

او ادامه داد: «در کشتی قهرمانان بزرگی داشتیم مثل تختی و امروز هم قهرمانان خوبی داریم که می‌توان از حضور آنها در کمیسیون استفاده کرد. قهرمانان زیادی در کشتی، وزنه‌برداری و تکواندو و سایر رشته‌ها داریم که امیدوارم از آنها استفاده شود. به دستور دبیر آمدم و امیدوارم مشکلات حل شود.»

محمدرضا گرایی، قهرمان کشتی فرنگی جهان و المپیک هم در این نشست گفت: «اصل اختلاف کشتی با کمیته ملی المپیک و صالحی امیری این بود که به سوریان قول دادند جزو چهار نفر باشد که حتی اجازه ثبت‌نام هم ندادند. سوریان اسطوره کشتی است و جامعه کشتی این رفتار را نمی‌پذیرد. ما خواهش کردیم جلسه عقب بیفتد و رایزنی شود تا سوریان برگردد و امیدوارم برای این مشکل راه‌حلی پیدا شود.»

قهرمانی ایران در بازی‌های پاراآسیایی جوانان

بالاتر از همه

چهارمین دوره بازی‌های پاراآسیایی جوانان در بحرین با قهرمانی کاروان ورزشی ایران به پایان رسید. کاروان ورزشی ایران با نام مدافعان سلامت و با ۱۶۵ ورزشکار پرجمعیت‌ترین کاروان ورزشی در این دوره از بازی‌ها بود و در نهایت با قهرمانی در رشته‌های تیمی بسکتبال با ویلچر و گلبال پسران و همچنین مدال‌آوری در رشته‌های دو و میدانی، وزنه‌برداری و شنا توانست سکوی نخست این دوره از بازی‌ها را به دست بیاورد.

در ششمین و آخرین روز از بازی‌های پاراآسیایی جوانان در منامه پایتخت کشور بحرین، نمایندگان ایران در رشته‌های بسکتبال با ویلچر، گلبال دختران و پسران، وزنه‌برداری، شنا، بوچیا و بدمینتون به مصاف حریفان رفتند اما قبل از اینکه نتایج این مسابقات هم مشخص شود با توجه به فاصله زیاد ایران با سایر تیم‌های شرکت‌کننده، قهرمانی ایران در رده‌بندی تیمی قطعی بود.

در این دوره از مسابقات ۷۰۰ ورزشکار از ۳۰ کشور آسیایی راهی بحرین شده بودند اما با این حال این دوره از سطح فنی خیلی بالایی برخوردار نبود. بسیاری از کشورها به دلیل مشکلاتی که کرونا در این دو سال اخیر به وجود آورده بود، نتوانستند با قدرت کامل شرکت کنند و به همین دلیل، سطح فنی بازی‌ها خیلی افت کرد. هر چند که نباید نتیجه حاصل شده در این دیدار را خیلی به این موارد گره زد. به طور کلی موضوعی که باید در مسابقات رده جوانان اهمیت داشته باشد، بحث اعتماد کردن به نفرات جوان و نوجوان و بعد از آن هم کشف چهره‌های جدید برای حضور در بازی‌های پاراآسیایی و پارالمپیک است.

کاروان ورزشی ایران در این دوره از بازی‌ها با ۳۴ طلا، ۴۴ نقره و ۱۹ برنز بالاتر از کشورهای تایلند و ژاپن بر سکوی نخست تکیه زد. عنوانی که قطعی است اما شاید برخی از مدال‌ها جابه‌جا شود. در برخی از رشته‌ها به دلیل کاهش تعداد ورزشکاران و به حد نصاب نرسیدن تعداد ورزشکاران شرکت‌کننده شاید مدال‌های توزیع شده در رده‌بندی تیمی لحاظ نشود. با این وجود به حدی اختلاف با سایر کشورها زیاد است، عنوان نخست ایران تغییر نمی‌کند. کاروان ورزشی ایران در دوره قبل این بازی‌ها دوم شده بود و این بار با توجه به غیبت کشور چین با اختلاف زیاد نسبت به رقبا اول شد. ۳۰ کشور در این دوره از بازی‌ها حضور داشتند که از این جمع ۲۲ کشور در رده‌بندی مدالی قرار گرفتند.

فاطمه خلیلی و ماجرایی که مثل همیشه به بیراهه رفت

نه تاریخ‌ساز بود، نه قهرمان!

گزارش

محسن آجرلو

ماجرا شیرین بود و جذاب. ثمره دیدنش برای خیلی‌ها هم این بود که درست مثل شخصیت اصلی ماجرا، گوشه چشم‌شان خیس شود. روایت بهترین شدن در شبی که ۴۱ گل خورده‌ای و تیمت به سنگین‌ترین شکل ممکن باخته، روایت جانداروفوق‌العاده‌ای بود و هست. برای همین هم بود که صدها هزار بار دیده شد و تصاویر انتخاب فاطمه خلیلی و اشک‌هایش، یکی از ترندهای اصلی شبکه‌های مجازی شد. با این حال برخی روایت‌ها از آن دست نگاه‌های رسانه‌ای بود که ماجرا را طور دیگری جلوه می‌دهند. چیزی مثل استفاده از لفظ تاریخ‌سازی و لحظه تاریخی برای ورزش ایران که با هیچ چسبی به این ماجرا نمی‌چسبد!

اصل ماجرا چه بود؟

بیایید یک بار دیگر و بدون فیلتر و رویکرد جذب مخاطب، این ماجرا را برای خودمان تعریف کنیم. دروازه‌بان تیم هندبال ایران در رقابت‌های جهانی، در شبی که ۴۱ گل خورد و تیم ایران با حدود ۳۰ اختلاف بازی را باخت، به‌عنوان بهترین بازیکن زمین انتخاب شد. چرا؟ چون درست است که این تعداد گل خورده اما تعداد قابل توجهی موقعیت مسلم را هم از حریف گرفته و آنقدر خوب بوده که به خاطرش خلاف قاعده عمل کرده و بهترین بازیکن زمین را از تیم بازنده انتخاب کنند.

اصل ماجرا همین است. حالا اینکه فاطمه خلیلی بعد از این اتفاق جذاب، اشک شوق ریخته و به زیبایی هایش افزوده تغییری در اصل ماجرا ایجاد نمی‌کند. اینکه همه بازیکنان نروژ به سمتش چرخیدند و برایش کف زدند و ده‌ها آدم مهم برایش پیام تبریک فرستاده‌اند، نباید باعث شود تا یادمان برود چه اتفاقی افتاده است.

بازنده سربلند

اگر بخواهیم تصویری درست از این ماجرا ارائه دهیم و سعی نکنیم با مخدوش کردن ماجرا و بازی با احساسات مخاطب، گزاره‌ای خلاف واقع را به مخاطب القا کنیم، باید برویم سراغ حس و حال فاطمه خلیلی در زمین مسابقه. برویم توی فکر و ذهن او زمانی که مثلاً ۲۰ گل خورده بود و خودمان را بگذاریم جای او. چرا اصلاً باید برای کمتر گل خوردن جنگید؟ ۴۱ گل یا ۵۰ گل چه فرقی دارد؟ اصلاً چند نفر از ما آدم‌ها در چنین شرایطی میدان را خالی نمی‌کنیم و تا لحظه آخر و برای گرفتن حتی یک توپ با تمام وجود می‌جنگیم؟

کار بزرگ و اصلی ماجرا در زمان بازی اتفاق افتاده و نه بعد از بازی و زمانی که اشک می‌ریزد و خوشحال است. اقدام تحسین برانگیز او برای وقتی بوده که ناامید نشده، تا لحظه آخر برای یک باخت آبرومندانه‌تر و سبک‌تر جنگیده تا آخر بازی سرش را بالا بگیرد. حتی با ۴۱ گل خورده و حالا سرش که هیچ، پرچمش هم آنقدر بالا رفته که چهره اصلی این روزهای شبکه‌های مجازی است.

تصویر درست، دقیق و سالم

تصویر درست این ماجرا را رئیس فدراسیون نروژ ارائه داده که بدون تلاش برای اغراق در ماجرا و بازی با احساسات و جذب مخاطب، در پیام به فاطمه خلیلی نوشته است: «این دعای ماه دسامبر از سوی رئیس فدراسیونی مفتخر، خوشحال، متأثر و خوش‌شانس است. من دیدار تیم ملی هندبال زنان در جام جهانی برابر تیم ایران را تا همیشه به خاطر خواهم داشت. به خاطر دخترانی پرغرور و زیبا از ایران، از دنیایی دیگر. و ما تنها زمانی می‌توانیم آنها را درک کنیم که با آنها دیدار کنیم و در کنارشان باشیم... ورزش از تفاوت سطح در دستاوردها و منابع شکل گرفته است. ورزش همچنین مکانی بهتر برای ملاقات با این تفاوت‌ها، درک، یادگرفتن و لذت بردن است.»

این جملات چقدر زیبا، درست و در جای خودش استفاده شده. به جای اینکه دست روی پوشش دختران ایران و مسائل حاشیه‌ای از این دست بگذارد، مستقیم می‌رود سر اصل ماجرا و به اختلاف عمیق این دو کشور در هندبال اشاره می‌کند و ارزشمندی در خشش خلیلی را در همین موضوع می‌بیند. از تلاش برای رشد و حتی خوردن یک گل کمتر.

در فضای رسانه‌ای و مجازی ما اما پر می‌شود از لفظ‌های غلط و اشتباه تاریخ‌سازی و اتفاق تاریخی. عنوان بهترین بازیکن میدان، فاطمه خلیلی را می‌گذارند کنار برنز کیمیا علیزاده در المپیک ریو و مدال زنان و زنه‌بردار در رقابت‌های جهانی. اتفاق‌هایی همین قدر دور و نامتجانس به ماجرای اخیر که هیچ ربطی به هم ندارند و فقط دستمایه یک دستکاری زرد رسانه‌ای شده‌اند.

به فکر فردا باشیم

در تمام دنیا کار رسانه رنگ کردن گنجشک‌هاست. البته که خیلی وقت‌ها توانایی فروشش به عنوان قناری را هم ندارند اما حداقل حواسمان باشد خودمان را دیگر گول نزنیم. اینطور نباشد که فردا روزی رئیس فدراسیون هندبال‌مان با سینه‌ای ستبر بیاید و برایمان از تاریخ‌سازی تیم هندبال زنان بگوید و کار بزرگی که انجام داده. آن هم در شرایطی که حتی قرار نبود تیم زنان را به مسابقاتی بفرستد که سهمیه رقابت‌های جهانی در آن توزیع می‌شد.